

Men en Nedsættelse af Munderingsgodtgørelsen vil imidlertid medføre andre Ulemper. For en daglig Godtgørelse af 13 Øre kan Mandstabet ikke beklæde sig selv — ikke en Gang, naar det, saaledes som største Parten nu vitterlig gør, løber en brugt Frakke og Hue og sælger dem igen efter endt Dvælse. Følgen vil derfor blive, at et langt større Antal end nu vilde gøre Skridt for at blive beklædt fra Væbningens Beholdninger. For at dette kan lade sig gøre, maa imidlertid:

- 1) Beholdningerne betydelig forøges,
- 2) Munderingsklamrene udvides,
- 3) Fodfolkskompagnerne forsynes med Vaabenmestre (i alt 8 faste Underofficerer) til Varetagelse af de med Munderingsfagernes Opbevaring, Udlevering og Aflevering, Vadsf samt Reparationer forbundne Forretninger,
- 4) Slidsfakterne forøges, dels paa Grund af den korte Tid, i hvilken Sagerne ere udeliveredede, dels paa Grund af, at der største Delen af Dagen ikke kan føres Tilsyn med, hvorledes Mandstabet behandler de udeliveredede Sager.

At nedsætte Munderingsgodtgørelsen vil saaledes næppe lade sig gøre uden at komme ind paa Foranstaltninger, der ville kræve en betydelig større Udgift, end hvad der vilde bespares ved Nedsættelsen.

Beholdes Munderingsgodtgørelsen i sin nuværende Størrelse, vil den effektive Udgift ved at lønne Væbningens Mandstabs i Lighed med den øvrige Del af Hæren komme til at andrage ca. 16,600 Kr. (eller med Kvartergodtgørelse ca. 21,200 Kr.), foruden nogle mindre Beløb til Forhøjelse af forskellige Poster som Regnskabsudgifter og Skrivematerialier, tilsammen ca. 200 Kr.

G. Schnaß.

Seedorff.

Den Folketingets Finansudvalg.

73

Marineministeriet. København, den 3die Februar 1900.

De tvende i Marineministeriet ansatte Fyrbødere og Bude ere for Tiden lønede saaledes aarlig:

Lønning	551 Kr.	„	Ø.
Lønningstillæg	132 —	„	—
Tillæg til Lønning	76 —	„	—
Godtgørelse for 4 Favn Brænde	136 —	„	—
Dyrtidstillæg	60 —	32	—

tilsammen... 955 Kr. 32 Ø.

Henset til, at disse Lønninger maa anses for at være for ringe i Forhold til Priserne paa Livsfornødenhederne i de sidste Aar, og at Budene under andre Ministerier ere højere lønede, saaledes kunne Budene under Revisionsdepartementerne opnaa en Lønning af indtil 1,400 Kr. aarlig, efter hvad der blev vedtaget af Folketinget ved 2den Behandling af Finanslovsforslaget for 1900—1901, maa Ministeriet anse det for passende, at ogsaa Lønningen for disse tvende Fyrbødere og Bude forhøjes fra 1ste April 1900 at regne, og skal derfor foreslaa, at Lønningen for den ene fastsættes til 1,400 Kr. aarlig og for den anden til 1,200 Kr. aarlig, saaledes at Lønningstillægene, Dyrtidstillæget og Brændegodtgørelsen samtidig bortfalde. Den forøgede Udgift for Statskassen vil herved blive i alt 689 Kr. 36 Øre, idet Konto § 23 I. A. c. „Budtjeneste“ forhøjes med 1,226 Kr., medens Konto § 23 I. A. e. „Lønningstillæg“ nedsættes med 264 Kr. og 152 Kr., tilsammen 416 Kr. og af den paa Konto § 26 VII. 3. „Dyrtidstillæg for Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes umiddelbart af Statskassen“ anslaaede Sum ikke udbetales Dyrtidstillæg